

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af ejendomsværdiskatteloven. (Begrænsningsregel for andre end pensionister m.fl. og indfasning af indkomstregulering).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 5/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Med det lovforslag, vi behandler nu, indføres en begrænsningsregel, så de store stigninger i værdien af fast ejendom, der har fundet sted med 1999-vurderingerne, ikke slår igennem i den nye lejeværdibeskatning.

Med pinsepakken var der en forventning om en opbremsning i huspriserne. Ja, oppositionen talte faktisk om betydeligt faldende priser i forbindelse med, at pinsepakken blev vedtaget. Det fald i huspriserne har ikke fundet sted fra 1998 til 1999, og der har alene været tale om en mindre opbremsning i priserne, end vi nok havde regnet med. Det skyldes bl.a., at det efterslæb, der var i ejendomsvurderingerne, først kom til udtryk med 1999-vurderingen. Derfor behandler vi i dag forslaget om begrænsningen af ejendomsværdiskatten.

Lovforslaget indeholder også en begrænsningsregel for pensionister, hvis indkomstforhold ikke væsentligt afviger fra personer i den erhvervsaktive alder. Med ændringen for denne gruppe sker indfasningen frem til 2003.

Socialdemokratiet finder det positivt, at skatteministeren med det fremsatte lovforslag tager højde for de stigende vurderinger, som vi har set i 1999. Vi støtter lovforslaget og håber på, at forslaget hurtigt kan vedtages.

Mariann Fischer Boel (V):

Man har et standpunkt, til man tager et nyt. Det er jo et gammelkendt slogan i politik. Eller vi kunne også kalde overskriften: Ondt i pinsepakken.

Da pinsepakken var til første behandling, det var 4. juni sidste år, var der flere ordførere fra højrefløjen, der satte spørgsmålstegn ved de provenuberegninger af ejendomsværdiskatten, som lå i forslaget, og det var den almindelige holdning – på højrefløjen i hvert fald – at pro-

venuet ville blive væsentlig højere end de 6,6 mia. kr., som regeringen regnede med på det tidspunkt.

Jeg vil gerne have lov til at citere fra skatteministerens svar til ordførerne ved førstebehandling:

»Hvis man kommer med eksempler, hvis vi har overset noget i den sammenhæng, vil vi være dybt taknemlige for at få det på bordet, så vi kan forholde os til det.

Men vi har altså ikke set de eksempler. Dermed er jo ikke sagt, at der ikke er nogen, der kan komme til at tåle en vis ændring på 200, 300, 400 op til 500 kr. om måneden i forhold til de ændringer, vi taler om her. Det er en finanspolitisk stramning. Det er ikke en gavepakke.«

Og det skulle jo vise sig, at skatteministeren fik fuldstændig ret.

I et svar på et § 20-spørgsmål til finansministeren den 21. maj i år erkender ministeren, at der vil være et øget provenu på 1,1 mia. kr. i ejendomsværdiskat i forhold til det forventede provenu ved vedtagelsen af forslaget om ejendomsværdiskat. Ministeren skriver videre, at hensynet til en langsigtet, stabil vækst nødvendiggør en passende stramhed i finanspolitikken, og at regeringen derfor ingen planer har om at sænke promillerne og den deraf følgende stigning i provenuet fra ejendomsværdiskatteberegningen.

Det var altså den 21. maj i år, og nu sidder vi så med skatteministerens lovforslag, der bærer præg af, at regeringen er blevet bange for sin egen skygge, for som der står i ministerens fremsættelsestale erkender man, at i visse situationer vil det medføre en mærkbart højere ejendomsværdiskat i år 2000 i forhold til skat af lejeværdi i 1999. Hvad sagde vi, skatteminister?

Nu foreslår skatteministeren, for at regeringen ikke skal blive endnu mere upopulær, end den er i forvejen, at der lægges et loft over stigningen, så lejeværdiskatten kun kan stige 2.400 kr., dog altid 20 pct., ligesom der bliver lavet en indfasning for pensionisterne af deres ejendomsværdiskat.

Regnestykket er altså nemt at overskue. For tjenesten ved indførelse af den ny ejendomsværdiskat er 1,1 mia. kr. minus 110 mio. kr., som er konsekvensen af L 2, dvs. at finansministeren i realiteten scorer ca. 1 mia. kr. på forslaget.

Det er indlysende, at Venstre har en helt anden dagsorden, når vi snakker om skatteværdi af egen bolig; men da ministerens forslag jo, om